

Nyt fra Lost Hills i Californien .....

Som nogle – de fleste måske? – vil vide, deltager fem danske fritflyvere i dette års "Fab Feb"-konkurrencer ved Lost Hills i Californien. Der er tre World Cup konkurrencer, som afholdes i løbet af knap to uger.

Den første – Kiwi Cup – er afsluttet for de danske deltageres vedkommende, idet de store FAI-klasser kun mangler fly-offs i F1C og F1Q, hvor der ingen danske deltagere er.

Steffen Jensen har – som tidligere år – lovet at rapportere undervejs – og hans første rapport er netop kommet. Steffen skriver:

FabFeb 2024 – indtryk fra deres udsendte medarbejder

Så er det fredag aften, og i morgen afholdes det første stævne.

Alle 6 danske deltagere – Jes og Henning Nyhegn, Thomas Otte, Peter Rasmussen, Jytte og mig selv - tog hjemmefra i onsdags, og vi fløj alle til San Francisco. Uden at vi kunne vide det da billetterne blev bestilt i november/december, så var det en god beslutning ikke at flyve til Los Angeles, for dernede var der i dagene op til vores afrejse massivt dårligt vejr, med ufattelige mængder af regn, som påvirkede al infrastruktur betydeligt. Der er også kommet regn i resten af Californien, men overhovedet ikke i de mængder som i området omkring L.A.

Eksempelvis er der kommet så meget vand gennem december og januar at Lost Hills flyvepladsen fremstår grøn og lækker, blot er indfaldsvejen til pladsen temmelig blød, så rigtig mange af dem/os som ankom i løbet af torsdagen, havde varierende grader af besværligheder med at komme helt frem. Jytte og jeg har lejet en autocamper herovre for at prøve dette koncept, og vi havde den fornøjelse at køre fast i mudderet på vej ind på pladsen. Heldigvis var vi hverken de første eller de sidste som gjorde det, og der var behjælpelige fritflyvere med ordentlige 4-hjulstrækkere som fik os alle trukket fri.

Det blev så til en ganske let omgang træning torsdag sidst på eftermiddagen, og her var det mest bemærkelsesværdige, at Thomas Otte med den ene af sine to nye Anton Gorsky modeller lige pludselig nærmer sig medlemskab af "100 meter klubben". Det ser imponerende ud, så han bliver en hård nysner i den kommende sæson.....

I dag fredag er der så virkelig blevet trænet igennem af os alle, og der er blevet fløjet masser af starter i overvejende sol, ganske svag vind, samt en temperatur som startede på et par grader over nul, men som i løbet af dagen krøb op på noget som følte behageligt. Alle pakkede smilende sammen da solen gik ned, så forhåbningerne til morgendagen er intakte.

Kiwi Cup

Første konkurrence er overstået, og det gik helt som det plejer: Jes kom på suveræn vis i to flyoff'er, mens vi andre havde forskellige grader af udfordringer. De konkrete resultater har I sikkert allerede set i SEN's online visning af alle tiderne i hver enkelt periode, så her kommer lige lidt kommentarer til "hvorfor det gik som det gik".

Som nævnt allerede fløj Jes suverænt i begge klasser hele dagen. Ikke en eneste start som var tvivlsom, så det var suverænt. I første F1A flyoff hvor man skulle flyve 6 minutter fløj Jes så i stedet 17 minutter, heraf de sidste 12 minutter i et flyvemønster bestående af store dybe stall i en gigantisk boble. Dette flyvemønster indfandt sig efter omkring 5 minutter, da modellen var gigahøjt oppe. Da modellen kom tilbage til startlinjen kunne Jes konstatere, at den lugtede "brændt og godt", da en af battericellerne var helt færdig. Heldigt at alt endte godt. I anden F1A start fløj Jes 5.18, hvilket gav en fin placering i det 41 mand store felt. Den luft han fandt var ikke prangende, men det var selve starten, som endte i 119,4 meters højde ifølge den officielle måling.

I F1B flyoff'et kom der ikke rigtig nogen stor og tydelig termikboble forbi, så Jes ventede til allersidste sekund med at flyve, og det gav en OK flyvning, men ikke noget prangende.

Vi andre fløj mindre prangende. Bedst fløj Peter, som lavede et enkelt drop, som så til gengæld var ret solidt! Han ramte simpelthen forbi den gode luft, og så var der ingen nåde.

Thomas fløj hele stævnet med den ene af sine nye modeller fra Anton Gorsky, og potentialet er enormt, men der er jo også meget der skal læres, så der vil blive trænet flittigt i højstartsteknik og timing i de kommende dage.

Jytte har aldrig været begejstret for stævner hvor vinden ligger mellem 1 og 2 meter i sekundet, og dagen i dag har ikke gjort begejstringen større. Hun kæmpede bravt med at finde vindretningen i mange af starterne, og i 4 ud af 6 tilfælde fik hun placeret sin model lige ved siden af fine termikbobler. Det gav 4 OK flyvninger, et stort drop, og et afsluttende max. Da der ikke er lovet meget vind i de kommende dage, bliver der rig mulighed for at forfine stillevejrsteknikken.....

Jeg lagde ud med 3 max'er, så det var OK, så havde jeg en meget besynderlig flyvning hvor min model efter en almindelig fin højstart blev sendt højt op i en stor boble, hvor den så fra allerførste sekund af flyvningen fløj den forkerte vej rundt i nogle store staller. Ret træls at se på, og forklaringen var også træls: Den ene af de to skruer som holder wingvigler enheden på plads, var blevet trukket gennem kroppen i DT landingen i 3 periode, så servoen kun sad fast i den ene ende, og gav derfor et helt skørt udslag. Den reservemodel jeg fandt frem brillierede så med at timeren gik i stå efter udløsningen, så i stedet for at gennemføre buntsekvensen, lavede modellen blot et stort loop, og gennemførte så den 81 sekunder lange flyvning i positionen "open", som giver flyvning helt ligeud i store stalls.....
Mere følger senere på ugen.

Tak til Steffen!

Hvis nogen vil se alle resultaterne, kan man – som Steffen skriver – følge med på internettet. Linket til resultaterne er her:

<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1ltGkNtibAtkazK-B8FLGVyMZIYy85cNxmhZ2hESpwG4/edit#gid=1989023514>